

Дніпро

Василь Василяшко

Антів древніх — вена,
Ордам — глиб шалена.
"Шлях з варяг у греки",
Січі — кінь баский...
Мріяв наш Славутич,
Ніжний і гримучий,
Таврію обняти,
Оживить піски.

Став Дніпро морями,
Красить піч вогнями:
З неба глянь — наземний,
Свій Чумацький Шлях!
Не реве, не стогне,
Ріг достатку повнить;
Де канали— повінь
Золота в полях.

З думи і билини,
Із вогию-калини,
З грому Перемоги
Вплива ріка.
З-під Росії серця
Прямо в душу ллється,
А з душі, як з моря,
Вже не витіка.